

*Propovăduind Evanghelia,
Pregătind o lume*

Aceasta este

**Biserica Unită a lui
Dumnezeu,
*O Asociație Internațională***

© 2002 Biserica Unită a lui Dumnezeu, O Asociație Internațională [United Church of God, an International Association].
Tipărită în Statele Unite. Toate drepturile rezervate.

Scripturile din această broșură sunt citate din Traducerea Română Dumitru Cornilescu, e-Sword Copyright 2000-2005
Rick Meyers. Toate drepturile rezervate mondial.

ACEASTĂ PUBLICAȚIE NU ESTE DE VÂNZARE. Este un serviciu educativ gratuit în interesul public, publicat de Biserica
Unită a lui Dumnezeu, o Asociație Internațională [United Church of God, an International Association]

Introducere

Aproape 2000 de ani în urmă, la începutul serviciului Său public, Isus Hristos a sosit pe scena lumii cu un mesaj specific. Marcu 1:14 ne spune că El a venit să „propovăduiască *Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu*” (accentuarea adăugată peste tot).

Dar care a fost mesajul Lui? *Evanghelia* lui Hristos – cuvântul *evanghelie* însemnând „vești bune” – a pus accentul pe promisiunea minunată a lui Dumnezeu a unei păci mondiale de care se va bucura întreaga omenire după ce Isus va veni pe pământ a doua oară. Ca Prinț al Păcii și Împărat al Împăraților, Isus va stabili Împărăția lui Dumnezeu pe pământ și va începe să stabilească pace de durată și dreptate universală. Această Împărăție – Împărăția lui Dumnezeu – este tema centrală a tot ceea ce Isus a propovăduit și a învățat.

Ioan Botezătorul, predecesorul imediat al lui Isus, la fel a pus accentul mesajului său pe venirea certă a acestei Împărății. Ca și Isus, el a accentuat nevoia pentru pocăință – întoarcerea dela viața greșită – înainte de a ne putea bucura de o participare activă în Împărăție (Matei 3:1-2). Mesajul lui Ioan a fost continuarea învățămintelor profeților Vechiului Testament că sfârșitul domniei greșite a omului peste el însuși urma să se sfârșească cu domnia permanentă a Mesiei (sau, în limba greacă a Noului Testament, Hristosul).

După ce Isus a terminat serviciul Său pământesc, Biserica dela început a continuat să răspândească aceleași vești bune, *evanghelia Împărăției lui Dumnezeu*, prin tot imperiul Roman și dincolo de el (Faptele Apostolilor 14:22; 28:31; 1 Corinteni 4:20; Coloseni 4:11).

Isus a dezvăluit că Biserica pe care a fondat-o El va continua să proclame același mesaj chiar și până în epoca de „sfârșit.” El a promis că „*Evanghelia* aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul” (Matei 24:14).

El a promis de asemenea să fie întotdeauna cu discipolii Lui care vor împlini misiunea aceea. „Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului” (Matei 28:20).

Mesajul lui Isus, *Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu*, definește misiunea Bisericii Unite a lui Dumnezeu, o Asociație Internațională. Același mesaj, nemodificat și nediluat, clarifică poziția noastră într-o lume plină de o varietate buimăcitoare de credințe, obiceiuri și păreri religioase.

Asemenea clarificare este astăzi foarte necesară. Ce a propovăduit Isus în realitate? Deși o treime a lumii proclamă Creștinismul, se pare că aproape nimeni nu știe ce înseamnă Creștinismul cu adevărat – pentru că atâția care pretind că Îl urmează pe Hristos ignoră multe din ceea ce a propovăduit El, adesea fără prea multă gândire sau fără ca să și dea măcar seama că o fac. Cei care nu sunt Creștini sunt lăsați cu o impresie plină de confuzie despre ce este religia Creștină.

Pentru a ilustra aceasta, într-o seară la cină, un om din India, de credință Hindu, s-a întors spre un scriitor american și a pus o întrebare pătrunzătoare privitor la credința și practica profesată de națiunile „creștine” occidentale. Cum, a întrebat el, puteți voi împăca învățăturile lui Isus cu armamentele voastre masive și războaiele fără de sfârșit?

Ca mulți gânditori serioși, acest om a observat că ambele părți în războaiele dintre națiunile creștine se roagă aceluiași Dumnezeu în timp ce ei măcelăresc pe ceilalți credincioși în Hristos. Dece este așa? A întrebat el. Cum poate fi?

Acestea sunt întrebări dificile și pătrunzătoare, dar ele nu sunt limitate la lumea Creștină. Mulți hinduși s-au luptat unii cu alții, după cum au fost și alții de alte credințe, de secole – chiar în timp ce ei propovăduiau coexistența pașnică. Totuși, în timp ce ne-am putea aștepta la aceasta dela o lume ne-creștină, mulți nu au nici o explicație pentru istoria însângerată a Occidentului Creștin.

Oricine care examinează istoria serios poate conchide numai că este practic imposibil să împace învățăturile reale ale lui Isus din Nazaret cu performanța mizerabilă a națiunilor proclamând că îl urmează pe El.

Dar alții pun întrebări și mai grele. Care este scopul final al vieții omenești? Dece sunt atât de multe rele ce năpăstuesc pământul? Dece nu oprește Dumnezeu violența și războiul? Va aduce El vre-odată pace durabilă, și cum?

Lumea are nevoie cu disperare de răspunsuri la acestea și alte întrebări importante.

Există răspunsurile? Da. Mesajul adus de Hristos – Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu – aduce răspunsuri și soluții de care puțini au auzit sau au înțeles. Și acesta este mesajul Bisericii Unite a lui Dumnezeu – un mesaj necesar cu disperare într-o lume de războaie și dezacorduri care continuă să se intensifice întocmai cum a prezis Isus.

Religia ca un total nu a reușit să ofere soluții pentru dilemele omenirii. Parte din misiunea noastră este să umplem golul acesta, să oferim speranță și soluții care reflectă credincios și precis învățăturile Bibliei.

În paginile ce urmează vom contura misiunea și activitățile cheie ale Bisericii Unite a lui Dumnezeu, o Asociație Internațională, și credințele care le conduc.

Propovăduind Evanghelia

Misiunea Bisericii Unite a lui Dumnezeu este să urmeze în pașii lui Hristos „propovăduind Evanghelia Împărăției” (Matei 4:23). Modelul nostru este biserica descrisă în Faptele Apostolilor. Această relatare ne oferă o busolă spirituală precisă într-o lume confuză și certăreată.

Scripturile sun clare că, întocmai cum Isus a însărcinat pe apostolii Lui să propovăduiască evanghelia – veștile bune – al venirii Împărăției lui Dumnezeu, tot așa I-a însărcinat El pe urmașii lui de astăzi să continue misiunea aceea. Hotărârea să propovăduiască același mesaj pe care l-a propovăduit Isus determină misiunea Bisericii Unite a lui Dumnezeu și îi stabilește prioritățile.

Sarcina colectivă principală pe care Isus a cerut-o dela Biserica Sa în toate epocile a fost să proclame tuturor națiunilor că El se va întoarce ca Împărat al Împăraților și Domn al Domnilor să stabilească Împărăția adevărată a lui Dumnezeu pe pământ și cum putem noi face parte din acea Împărăție (Apocalipsa 11:15; 17:14; 19:16).

De asemenea luăm în serios porunca lui Isus „Duceți-vă și faceți ucenici [studenți ai învățăturilor lui Hristos] din toate neamurile... Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit” (Matei 28:19-20). Biserica descrisă în cartea Faptele Apostolilor cu siguranță că a făcut astfel, învățând că noi trebuie să ținem poruncile lui Dumnezeu. A pus prioritatea cea mai înaltă pe ascultarea din inimă a Cuvântului lui Dumnezeu.

Din Scripturile acestea vedem că misiunea pe care Hristos a dat-o Bisericii a fost de două feluri. Mai întâi, să propovăduiască evanghelia în toată lumea. Al doilea, să facă ucenici între acei care ascultă și iau în seamă când le este propovăduită evanghelia Împărăției lui Dumnezeu.

Totuși, ne dăm seama foarte bine, că nu este posibil să împlinim această misiune dublă numai prin eforturile noastre proprii. Întocmai cum Pavel a recunoscut că în eforturile lui „Când am ajuns la Troa pentru Evanghelia lui Hristos, măcar că mi se deschisese acolo o ușă *în Domnul*” (2 Corinteni 2:12), tot așa și noi înțelegem că Dumnezeu trebuie să deschidă ușile astăzi pentru același mesaj. Cu privire la făcutul de noi ucenici, Isus a explicat la fel: „Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimes” și „nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu i-a fost dat de Tatăl Meu” (Matei 6:44, 65).

Noi înțelegem că succesul în împlinirea acestei misiuni trebuie să vină în primul rând dela Creatorul nostru. Participarea lui Hristos în propovăduirea mesajului evanghelic nu a încetat când primii apostoli au decedat. El a promis să lucreze cu urmașii Lui în împlinirea însărcinării pe care El le-a dat-o „până la sfârșitul veacului” (Matei 28:20).

Noi avem mare încredere în promisiunile și instrucțiunile lui Hristos așa cum sunt dezvăluite în Biblie. Biserica Unită a lui Dumnezeu ia în serios rolul ei de a lucra în cadrul și conform

binecuvântării lui Dumnezeu în proclamarea lumii de astăzi a aceleiași evanghelii propovăduite de Isus.

Anunțând viitorul

Încredințarea proclamării evangheliei în întreaga lume este numai *începutul* planului lui Dumnezeu Tatăl de a împăca omenirea cu El însuși. Mulți au presupus incorect că El încearcă disperat să salveze întreaga lume acum, în epoca de astăzi. Dar aceasta pur și simplu nu este așa.

Cu siguranță că Isus a însărcinat Biserica Sa *să proclame* națiunilor pocăirea și mântuirea în epoca aceasta. Totuși *proclamarea* învățaturii lui Isus *despre* pocăire și mântuire este foarte diferită de a fi actualmente capabil *să conduci* toate popoarele la mântuire în epoca aceasta. Sarcina de a împăca complet și de a mântui lumea va avea loc numai după reîntoarcerea lui Hristos pe pământ.

Apostolul Pavel ne spune că anunțarea omenirii despre împăcarea viitoare cu Dumnezeu este parte din misiunea Bisericii: „Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine însuși, nesocotindu-le greșelile lor și punând în *noi cuvântul împăcării*” (2 Corinteni 5:19, Biblia Ortodoxă Română). Observă, Dumnezeu a încredințat „cuvântul” – propovăduirea sau anunțarea – acelei împăcări.

Observă explicația lui Pavel a acestui adevăr enigmatic: „Fraților, pentru ca să nu vă socotiți singuri înțelepți, nu vreau să nu știți taina aceasta: o parte din Israel a căzut într'o împietrire, care va ține până va intra numărul deplin al Neamurilor. Și atunci tot Israelul va fi mântuit, după cum este scris: „Izbăvitorul va veni din Sion, și va îndepărta toate nelegiurile dela Iacov” (Romani 11:25-26).

Acțiunea aceasta de mântuire despre care a scris Pavel nu a avut încă loc. Va avea loc totuși, dar nu numai pentru Israel ci pentru toate celelalte națiuni – dar numai după ce Hristos se reîntoarce ca Împărat al Împărățiilor peste Împărăția lui Dumnezeu (Ezechiel 37:12-14; Matei 12:41-42).

Vestea bună a venirii Împărăției lui Dumnezeu este un mesaj pe care lumea în general are nevoie să-l înțeleagă. Dar este un mesaj pe care fiecare are nevoie cu disperare să-l cunoască pentru că proclamă extraordinarul viitor și destin al omenirii și mijloacele de a-l obține (citește *Scopul extraordinar al lui Dumnezeu pentru omenire* [God's Great Purpose for All Mankind], la pagina 8).

Ajungând la lume cu un mesaj

Mandatul principal colectiv al Bisericii în timpul epocii noastre, este să anunțe – să informeze lumea despre – venirea Împărăției lui Dumnezeu, *nu să o stabilească*. De aceea, când a fost întrebat ce avea să semnaleze venirea Sa și sfârșitul acestui veac (Matei 24:3), Isus a subliniat că Biserica urma să continue să anunțe venirea Împărăției Sale, chiar și până la sfârșitul acestei epoci. De aceea a zis El că „se va propovădui această Evanghelie a împărăției în toată lumea spre mărturie la toate neamurile; și atunci va veni sfârșitul” (versul 14, Biblia Ortodoxă Română). Cuvântul grec original tradus aici „propovăduit” înseamnă *să anunțe* sau *să proclame ca un crainic*.

Biserica Unită a lui Dumnezeu ia în serios această răspundere. Ca să se conformeze cu mandatul lui Hristos de a proclama mesajul evangheliei, folosim multe mijloace.

Cel mai proeminent este revista *Noutățile Bune* (The Good News), publicată de șase ori pe an și trimisă cu poșta la sute de mii de abonați. Revista este trimisă gratuit, oriunde în lume, oricui o cere. Inspirată de scriitori din jurul globului, ajunge în aproape fiecare națiune de pe pământ.

Publicată în patru limbi – engleză, spaniolă, germană și italiană – revista conține articole educative și de exaltare spirituală scrise dintr-o perspectivă biblică asupra unei diversități de subiecte,

inclusiv profeție, interes umanist, căsătorie și de familie, viață creștină, istorie, arheologie, vieți ale indivizilor menționați în Biblie, învățături scripturale și analiza tendințelor sociale și ale lumii.

Un program de radio cu același nume este transmis săptămânal în orașele din Statele Unite. Prezentând preoți ai Bisericii Unite a lui Dumnezeu, programul cuprinde subiecte asemănătoare celor cu care se ocupă revista. Programele de televiziune produse de congregațiile Bisericii Unite sunt transmise pe canalele de televiziune din comunitățile cu acces la cablu din multe orașe din SUA. (Pentru informații despre programele de radio și televiziune vizitează-ne pe Internet la www.ucg.org/radio și www.ucg.org/tv).

Biserica tipărește multe broșuri, de asemenea gratuite, ca să suplimenteze eforturile acestea și să analizeze mai amănunțit subiectele biblice. Cititorii și ascultătorii le pot cere de la oricare din birourile noastre regionale sau de pe Internet la www.gnmagazine.org .

În fiecare an tipărim sute de mii de broșuri și articole în limba engleză și le trimitem în jurul lumii. În plus, oferim unele dintre broșuri și articole în limbile spaniolă, germană, italiană, franceză, olandeză, portugheză, română, rusă, ucrainiană, lituaniană și estoniană.

Biserica Unită a lui Dumnezeu de asemenea tipărește un Curs de Studiu al Bibliei, de 12 lecții, colorat, ca să-i ajute pe studenți să aibă o înțelegere mai profundă a Scripturilor. Cursul acesta este desemnat să explice majoritatea subiectelor și învățăturilor biblice într-un limbaj ușor de înțeles. Se adresează multor întrebări fundamentale despre Dumnezeu și despre felul în care vrea El să trăim noi.

Prima lecție a cursului se adresează întrebărilor de bază ale existenței lui Dumnezeu, rolul Bibliei în a arăta de ce a creat Dumnezeu oamenii, femeile și copiii, și scopul final al vieții. După aceea îi îndrumă pe studenți prin multe din cele mai interesante și inspirate porțiuni ale Bibliei, descriind scopul adevărat al existenței noastre – și cum putem noi trăi vieți satisfăcătoare în timp ce împlinim marele scop al lui Dumnezeu pentru noi. Lecția a patra adresează întrebarea provocatoare: De ce permite Dumnezeu suferința și răul în lume?

Mii de oameni au fost ajutați să-și schimbe viețile spre mai bine prin cursul acesta. Ca și cu celelalte publicații ale noastre, noi și colaboratorii noștri îl oferim gratuit tuturor celor care îl cer. Și la fel cu alte publicații, îl dezvoltăm în alte limbi decât engleza.

Folosind mijloace electronice

Recunoscând că lumea caută informațiile din ce în ce mai mult prin Internet, Biserica folosește această unealtă importantă ca să ajungă cu evanghelia o audiență și mai mare. În plus, la punerea tuturor publicațiilor noastre la dispoziție pentru cerut și descărcat de pe Internet, noi oferim un ajutor de studiu separat zilnic – *Programul nostru de Citit al Bibliei* (Bible Reading Program) localizat pe Internet la www.ucg.org/brp .

Îi conduce pe studenți prin întreaga Biblie în decursul a doi sau trei ani. Tipic acoperind un capitol zilnic, acest program gratuit, în profunzime, oferă cititorului cu un program de citit sistematic, împreună cu un comentariu clar, ușor de urmărit, hărți, diagrame și grafice care să explice complet Scripturile. Aceste ajutoare ale Bibliei au scopul să-i ajute pe toți cei care doresc să „crească în harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos” (2 Petru 3:18).

Noi oferim de asemenea mai multe E reviste (reviste electronice) și ocazional alte publicații numai pe Internet. *Revista Creștină Virtuală* (Virtual Christian Magazine), spre exemplu, oferă de 10 ori pe an o varietate de articole bazate pe biblie. O poți găsi la www.vcmagazine.org .

Obiectivul principal al Revistei Creștine Virtuale este să ofere educație în aplicarea practică a principiilor Creștine. Revista Creștină Virtuală împărtășește povestiri despre Dumnezeu

interacționând personal cu ființe omenești și prezintă exemple vii de credință, dragoste și speranță împreună cu soluții practice la încercările vieții. Revista este plină de povestiri încurajatoare, inspirate și motivatoare despre Dumnezeu ajutându-ne să biruim și să trăim o viață centrată pe Isus și învățăturile Sale.

Noi publicăm o revistă electronică separată trimestrială, *Tineretul Unit* [Youth United], la www.youthmagazine.org. Orientată pentru cititorii adolescenți și studenți, Tineretul Unit prezintă articole care să-i ajute pe cei tineri să aibă de a face cu presiunile și greutățile lumii lor cu o apropiere centrată pe Dumnezeu. Locul acesta include o secție de întrebări și răspunsuri în care cei tineri pot primi răspunsuri personale prin email dela preoți și alții pregătiți și cu experiență în lucrul cu tineretul.

Biserica Unită a lui Dumnezeu are de asemenea, un colectiv care răspunde la scrisori dela oricine. Acestea pot fi trimise prin poșta obișnuită la oricare din birourile regionale sau prin email la info@ucg.org.

O chemare la pocăire

Aproape imediat după învierea Sa, Isus a apărut apostolilor Săi cu mai multe instrucțiuni. „Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile. Și le-a zis: „Așa este scris, și așa trebuia să pătinească Hristos, și să învieze a treia zi dintre cei morți. Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalem” (Luca 24:45-47)

Peste tot unde se duceau, apostolii Săi continuau să propovăduiască tuturor „să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu, și să facă fapte vrednice de pocăința lor” (Faptele Apostolilor 26:20).

În lumina aceasta, rolul Bisericii lui Dumnezeu în raport cu lumea din jurul ei se aseamănă cu cea a străjerilor orașelor din antichitate. În vechiul Israel, orașele puneau străjeri pe zidurile cetății și în dealurile din apropiere. Responsabilitatea lor era să avertizeze pe camarazii lor, cetățenii cetății, de apropierea unui pericol, spre exemplu cum ar fi fost o armată de dușmani care s-ar fi îndreptat spre ei.

Dumnezeu uneori a comparat pe profeții Săi cu acești paznici. Dar este o diferență importantă în aceea că avertismentele *veneau dela El*, și nu dela observațiile și percepțiile lor proprii. Spre exemplu, Dumnezeu i-a spus lui Ezechiel: „„Fiul omului, te pun păzitor peste casa lui Israel. Când vei auzi un cuvânt, care va ieși din *gura Mea*, să-i înștiințezi din partea Mea!” Ezechiel 3:17; compară cu 33:7).

Astăzi, cei mai mulți oameni nu-și dau seama că o considerabilă parte dintre americani și poporul de origine britanică, sunt descendenți ai tribului Israelit din antichitate al lui Iosif. Multe din profețiile din Biblie sunt clare că aceste popoare în particular vor fi afectate de evenimente de rău augur dela sfârșitul veacului ca o consecință directă a păcatului lor național, astfel ei trebuie să fie avertizați de acei care înțeleg adevărul. (Pentru o înțelegere mai clară și o explicație completă cere sau coboară depe *Internet Statele Unite și Marea Britanie în Profeția Biblică*).

Isus a prezis că înainte de venirea Lui va fi o perioadă de mari încercări fără precedent (Matei 24:21). Această perioadă de anarhie și tulburări va afecta lumea întreagă, inclusiv descendenții moderni a celor 12 triburi ale Israelului.

Cunoscând perfect că Biblia este o treime profeție, Biserica Unită a lui Dumnezeu publică mai multe broșuri, și prezintă regulat articole în revista *Vești Bune* (Good News), punând accentul pe evenimentele lumii în lumina profețiilor din Biblie. În plus, Biserica publică regulat *Noutăți Mondiale și Profeția* (World New & Prophecy). La fel cu tot materialul publicat de Biserică, îl poți

primi gratuit prin contactarea biroului nostru cel mai apropiat sau de pe Internet la www.ucg.org/wnp

Biserica Unită a lui Dumnezeu nu forțează credințele ei asupra nimănui. Matei 24:14 spune că evanghelia va fi propovăduită „ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor.” Este la discreția fiecărui individ dacă vrea să asculte și să accepte mesajul.

Rolul Bisericii în privința aceasta este să proclame evanghelia și nevoia pentru pocăire, să intre pe ușile pe care Dumnezeu le va deschide și să folosească ocaziile care ne sunt oferite pentru a ajunge la cât mai mulți oameni cu mesajul vital de important al sosirii în curând a Împărăției Sale.

Scopul extraordinar al lui Dumnezeu pentru omenire

USA Today (USA Astăzi) a publicat rezultatul unei evaluări făcând lista celor mai importante întrebări în mintea oamenilor. La vârful acestei liste era „Care este scopul vieții?”

Întrebarea aceasta a preocupat generații de filozofi și teologi. În timp ce răspunsurile oferite sunt tot atât de diferite cât este de diferit întregul peisaj ideologic al lumii, nici unul nu este convingător. Nimeni, se pare, nu a aflat răspunsul celei mai importante întrebări a vieții.

Totuși răspunsul a fost la dispoziție de secole. Cuvântul lui Dumnezeu ne spune clar că *destinul omului este să devină copiii lui Dumnezeu, membri divini ai familiei Sale nemuritoare*. Acest mesaj merge chiar la inima adevăratei evanghelii a Împărăției lui Dumnezeu.

Cu mult timp în urmă, Regele David al Israelului se uita la întinderea vastă a cerului nopții în timp ce considera importanța omului. Psalmul 8:3-4 reflectă gândurile lui: „Când privesc cerurile-lucrarea mâinilor Tale-luna și stelele pe cari le-ai făcut, îmi zic: „Ce este omul, ca să Te gândești la el? Și fiul omului, ca să-l bagi în seamă?”

David a înțeles că omul *este apogeul creației fizice a lui Dumnezeu*. El a continuat să spună: „L-ai făcut cu puțin mai pe jos decât Dumnezeu, și l-ai încununat cu slavă și cu cinste. I-ai dat stăpânire peste

lucrurile mâinilor Tale, toate le-ai pus supt picioarele lui...” (versurile 5-6).

Ființele omenești în asemănarea lui Dumnezeu

Genesa 1:26 îl descrie pe om ca fiind creat în asemănarea lui Dumnezeu. Aceasta ne ajută să înțelegem ce a înțeles Pavel când a vorbit despre noi ca fiind copiii lui Dumnezeu. „Însuși Duhul adeverește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu. Și, dacă suntem copii, suntem și moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu, și împreună moștenitori cu Hristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El, *ca să fim și proslăviți împreună cu El*” (Romani.8:16-17).

Pasajul acesta rezumă succint scopul vieții omenești – motivul final al existenței noastre. Dumnezeu a creat *o familie* – familia *Sa*, în asemănarea *Lui* și purtând numele *Lui*, ca să apară eventual *în măreția Lui* (vezi de asemenea 1 Ioan 3:2). Fiecare ființă omenească va avea ocazia să devină un membru al acelei familii divine, veșnice!

Observă ce intenționează Dumnezeu să facă: „Se cuvenea, în adevăr, ca Acela pentru care și prin care sunt toate, și care voia *să ducă pe mulți fii la slavă* [„slavă” înseamnă radianță divină, putere și perfecție ca membri ai familiei lui Dumnezeu], să desăvârșească, prin suferințe, pe Căpetenia mântuirii lor [Isus Hristos]. Căci Cel ce

sfințește [Hristos] și cei ce sunt sfințiți [ființele omenești în care lucrează Dumnezeu], sunt dintr'unul [aceeași familia]. De aceea, Lui nu-i este rușine să-i numească „frați” (Evrei 2:10-11).

Vestea de neînchipuit de bună este că fiecare ființă omenească va avea ocazia să intre în familia lui Dumnezeu, să primească gloria divină și să trăiască veșnic ca același fel de ființă cum sunt acum Tatăl și Hristos. Aceasta, de asemenea este parte din realitatea extraordinară a evangheliei lui Hristos și mesajul proclamat de Biserica Unită a lui Dumnezeu.

Planul lui Dumnezeu îi include pe toți cei care au trăit vre-odată

Dar cum va avea această ocazie întreaga omenire – fiecare bărbat, femeie, băiat și fată care au trăit vreodată?

Scripturile ne dezvăluie clar că Dumnezeu „dorește ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință” (2 Petru 3:9), și El are un plan suprem să-i dea fiecăruia această ocazie. Totuși o mare mulțime crede că dacă cineva nu își mărturisește în viața aceasta credința lui în Isus ca Mântuitorul lui personal, el sau ea nu vor avea nici o altă ocazie pentru mântuire.

În timp ce credința și acceptarea lui Hristos sunt într-adevăr esențiale pentru mântuire (Ioan 14:6; Faptele Apostolilor 4:12), rămâne totuși întrebarea tulburătoare: Ce se întâmplă cu cei care au fost înșelați (Apocalipsa 12:9) și, pur și simplu prin neștiință, nu au nici o înțelegere despre Dumnezeu, Planul Lui sau felul Lui de viață? Și ce se întâmplă cu cei care, în anii recenți sau în secolele trecute, au trăit și au murit fără a măcar să fi auzit de numele lui Isus Hristos? Sunt ei pierduți pentru veșnicie? Care este soarta lor?

Biblia ne dă răspunsuri la toate întrebările acestea – răspunsuri care împacă

toate scripturile despre viață și moarte, judecată și milă, iertare și mântuire. Ea dezvăluie că „prima înviere” a adepților lui Hristos la reîntoarcerea Sa nu este sfârșitul poveștii. Într-adevăr Biblia ne învață că „*Ceilalți morți...mari și mici*” vor fi de asemenea înviați din morminte. Ei vor sta în fața lui Dumnezeu, și pentru prima dată în viața lor, vor avea deschis în fața lor întregul adevăr al Scripturilor pentru ca ei să poată înțelege (Apocalipsa 20:4-6, 11-12).

Pentru marea majoritate a omenirii, aceasta va fi prima dată că ochii lor vor fi deschiși cu adevărat pentru adevărul minunat al lui Dumnezeu. Atunci cei mai mulți dintre ei vor refuza de bunăvoie căile lor păcătoase, comise cel mai mult din neștiință când ei au știut puțin sau mai nimic despre Dumnezeu și căile Lui. Dacă ei recunosc cu sinceritate greșelile lor și se pocăiesc, atunci și ei vor fi glorificați și vor primi viața veșnică. Aceasta nu este o teologie a „șansei a doua,” cum presupun unii, dar este *prima* lor ocazie reală să *înțeleagă complet* întregul adevăr al lui Dumnezeu și atunci să acționeze *cu înțelegere adevărată*.

O ocazie pentru toată omenirea

În Matei 11:21-24 Isus a explicat că multă lume fără Dumnezeu care a trăit și a murit cu mult timp înaintea vremii Lui s-ar fi pocăit dacă ar fi trăit propovăduirea și minunile lui Hristos în felul în care lumea din vremea Sa le-au suferit. Mai mult, El a zis că va fi „mai ușor” la sosirea ultimei judecăți pentru bărbații, femeile și copiii care au trăit și au murit în ignoranță decât pentru cei din zilele Lui care L-au respins pe față.

Dar cum ar putea fi posibil aceasta dacă toți acei oameni morți de multă vreme au fost condamnați deja fără speranță de redresare? Faptul este că ei *nu au avut niciodată ocazia de a fi mântuiți cu o înțelegere completă a pocăinței*. Dar într-o

zi, promite Dumnezeu, El *le va da* ocazia aceasta.

În adevăr, „Dumnezeu nu este părtinitor” (Faptele Apostolilor 10:34). El a făcut previziunea pentru ca toți oamenii până la urmă să aibă ocazia să intre într-o relație cu El, care va conduce la viața veșnică. De aceea a zis Isus: „Nu vă mirați de lucrul acesta; pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui, și vor ieși afară din ele. Cei ce au făcut binele, vor învia pentru viață; iar cei ce au făcut răul, vor învia pentru judecată” (Ioan 5:28-29).

Judecata în pasajul precedent se referă la ocazia de a înțelege ca opus actului de dare a sentinței. Această epocă de judecare, sau hotărâre a viitorului celor care încă nu au avut ocazia să înțeleagă planul și scopul lui Dumnezeu, indiferent dacă ei sunt mici sau mari, este menționată în Apocalipsa

20:11:12 citată mai sus. Această înviere biblică la judecată (un timp *de sortare* și de alegere, nu de condamnare automată) este un timp când *mila tolerantă a lui Dumnezeu* va fi în sfârșit evidentă tuturor celor care sunt dispuși să facă față și să se pocăiască de căile lor anterioare păcătoase. Deși Biblia nu ne dezvăluie multe amănunte specifice despre învierea aceasta – încă odată la o viață fizică temporară – Ezechiel 37 ne oferă o descriere intensă a ei.

În publicația noastră gratuită *Ce se întâmplă după moarte? și Rai sau Iad: ce ne învață Biblia în realitate?* Noi explicăm în întregime cu multe amănunte acest adevăr minunat. Este o cheie principală pentru înțelegerea planului lui Dumnezeu de a corecta tot răul și suferința pe care omenirea le-a suferit vreodată.

Ce înseamnă numele nostru? Biserica Unită a lui Dumnezeu, o Asociație Internațională

Numele de Biserica Unită a lui Dumnezeu, o Asociație Internațională, înseamnă că noi suntem uniți în determinarea noastră ca să urmăm cu fidelitate felul de viață și misiunea Bisericii dezvăluite și stabilite de Dumnezeu și de Fiul Său, Isus Hristos, în Sfintele Scripturi.

Isus s-a rugat că Biserica Lui va fi unită și păstrată în numele lui Dumnezeu (Ioan 17:11). De asemenea, desemnarea cea mai frecventă pentru grupul original de credincioși este „Biserica lui Dumnezeu” (Faptele Apostolilor 20:28; 1 Corinteni 10:32; 11:22; 15:9; 1 Timotei 3:5). Unele pasaje din Noul Testament adaugă locația,

cum ar fi „Biserica lui Dumnezeu care este în Corint” (1 Corinteni 1:2; 2 Corinteni 1:1).

Pentru că multe grupuri divergente se referă la ele însele ca Biserica lui Dumnezeu, noi am adăugat cuvântul *Unită* ca să ne ofere distincție. A fost ales de asemenea ca să comunice unitatea în credință, misiune și scop pentru care s-a rugat Isus când El a cerut ca Biserica să fie ținută în numele lui Dumnezeu.

De asemenea, în loc să adauge un nume de oraș local, ca în Noul Testament, noi am adăugat fraza „o Asociație Internațională” pentru a reflecta potrivit caracterul mondial al Bisericii și activităților ei.

Pregătind o lume

Aspectele cele mai importante al misiunii Bisericii Unite a Lui Dumnezeu sunt propovăduirea evangheliei și prepararea unei lumi. Amândouă sunt mandate de Isus Hristos, ambele merg mână în mână.

Misiunea generală a Bisericii se extinde cu mult dincolo de responsabilitatea inițială de a propovădui evanghelia și de a face noi discipoli, după cum a poruncit Isus în Matei 28:19. Așa cum explică versul 20, Biserica trebuie să-i învețe pe acești discipoli – studenți – „să păzească *tot* ce v-am [Isus] poruncit, ...până la sfârșitul veacului.” Într-adevăr, Biserica lui Dumnezeu urmează să fie o sursă continuă de hrană spirituală pentru acei pe care Dumnezeu îi cheamă în familia Sa.

Una dintre sarcinile cheie date de Isus discipolilor Săi a fost „Paște oile Mele!” (Ioan 21:17). El a dat Bisericii păstori – preoția omenească – care să ghideze, să hrănească și să încurajeze creșterea celor pe care Dumnezeu îi cheamă în Corpul lui Hristos. După cum vedem din instrucțiunile lui Pavel către Tit și Timotei, Dumnezeu numește preoți bazat pe caractere importante pentru buna-stare a celorlalți membri ai Bisericii.

Însuși Isus, a explicat apostolul Pavel, „a dat pe unii apostoli; pe alții, prooroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, *la înălțimea staturii plinătății lui Hristos*” (Efeseni 4:11-13).

Biserica clădită de Isus este însărcinată nu numai cu hrănirea oilor Sale, cum a poruncit El, dar să-i prepare pe acești urmași pentru lucrări și mai mari în serviciul lui Dumnezeu, al familiilor lor, comunităților lor și a concetățeanului lor. Isus a pus mare accent asupra servindu-i pe alții (Matei 20:26-28).

Pentru motivele acestea, Biserica Unită a lui Dumnezeu, deși mică la număr, se străduiește să stabilească congregații în jurul lumii, în care poporul lui Dumnezeu să se poate aduna și să primească ghidare în trăitul și servitul dumnezeiesc. Aceste congregații sunt servite de preoți hirotonisiți pregătiți să explice și să predice Scripturile cu exactitate și să-i sfătuiască pe cei care cer direcție personală. Preoții aceștia sunt ajutați adesea de alți oameni dedicați să ajute congregațiile să atingă potențialul lor complet în servitul altora – după cum o permite ocazia, nevoia și resursele.

Congregațiile noastre se întâlnesc în orașe diferite în jurul lumii. Birouri regionale în Americi, Europa, Africa, Asia și Pacificul de Sud servesc membrii și suportă activitățile Bisericii în zonele lor respective. Ele sunt responsabile de asemenea cu distribuirea tipăriturilor Bisericii și mânuirea altor cereri și întrebări în cadrul regiunilor lor.

O clădire de birouri-centrale aproape de Cincinnati, Ohio, servește ca nod de sprijin pentru activitățile din Statele Unite și toate activitățile mondiale ale Bisericii. Din locația aceasta, președintele Bisericii și șefii de departamente și personalul lor sprijină activitățile zilnice ale Bisericii.

Serviciile noastre de închinare

Lumea ne întrebă adesea: „Ce se întâmplă la una din slujbele voastre? Dacă decid să mă prezint, la ce mă pot aștepta? Trebuie să aduc ceva cu mine? Sunt programe care se adresează nevoilor familiei mele?”

Membrii Bisericii Unite a lui Dumnezeu se odihnesc (se abțin de la lucrul și recreațiile obișnuite) și se adună de Sabatul săptămânal în conformitate cu Porunca a Patra (vezi Exodul 20:8-11; Deuteronom 5:12-15) și cu exemplele clare din Biblie ale lui Isus și ale primilor Creștini, care s-au întrunit în ziua aceea ca să se închine și să dea și să primească instrucțiune din Cuvântul lui Dumnezeu (vezi Luca 4:16; Faptele Apostolilor 13:42, 44; 17:2; 18:4).

Unii oameni sunt surprinși când află că congregațiile noastre se întâlnesc Sâmbăta pentru serviciile bisericești săptămânale obișnuite. Motivul, bine-nțeles, este că Dumnezeu definește ziua a șaptea de Sabat biblic, ca ținând de la apusul soarelui Vineri până la apusul soarelui Sâmbăta, în loc de a fi Duminica, prima zi a săptămânii. Întocmai cum au făcut-o Isus și primele congregații ale Bisericii lui Dumnezeu, să țină ziua și timpul pe care le-a poruncit Dumnezeu.

Biblia descrie Sabatul săptămânal în Isaia 58:13 ca „ziua Mea [a Domnului] cea sfântă,” și în Leviticul 23:2 ca una dintre „sărbătorile Domnului.” Cuvântul Ebraic pentru „sărbătoare” este *moed*, care înseamnă „întâlnire.” Versul 3 descrie Sabatul săptămânal ca o „adunare sfântă” sau o „convocare sfântă.” Deci este o adunare de *poruncă* (vezi Evrei 10:24-25).

Considerând aceste versuri împreună, putem vedea că Dumnezeu îi poruncește poporului Său să apară înaintea Lui pentru o întrunire, ca o adunare săptămânală obișnuită (Pentru a afla mai mult despre baza biblică a Sabatului zilei a șaptea, cere copia ta gratuită a *Dela apus la apus: Sabatul de odihnă al lui Dumnezeu* [Sunset to Sunset: God's Sabbath Rest] sau descarc-o de pe Internet la www.ucg.org/litlibrary/easteuropean/index.htm).

Noi încurajăm pe fiecare participant la slujbele de Sabat să aducă o Biblie. Pentru că noi credem și propovăduim că Biblia este Cuvântul inspirat al lui Dumnezeu (2 Timotei 3:15-17), preoții și alți vorbitori în cursul slujbei se vor concentra pe ce spune Biblia. Membrii sunt încurajați să citească pentru ei pasajele citate. Mulți vor lua notițe pentru revizuire ulterioară. Instrucțiunea dată în timpul slujbelor noastre de închinare nu este bazată pe filozofie sau speculație omenească dar pe învățăturile bogate ale Cuvântului lui Dumnezeu și cum ar trebui să le aplicăm noi în toate aspectele vieții noastre.

În aceasta noi urmăm instrucțiunile lui Pavel, care a scris tânărului preot Timotei: „Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții, și pentru arătarea și Împărăția Sa: *propovăduiește Cuvântul*, stăruie asupra lui la timp și ne la timp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura” (2 Timotei 4:1-2). Deci mesajele prezentate în timpul slujbelor noastre sunt desemnate să fie instructive, de ajutor, practice și inspiratoare.

În timp ce ne adunăm înaintea lui Dumnezeu, venim cu o atitudine de închinare și recunoștință pentru ceea ce El face în viețile noastre. După începutul cu cântece religioase, cerem prezența și ghidarea lui Dumnezeu.

După rugăciunea de început vine partea de vorbit a slujbei, care în mod normal include două mesaje. Primul, numit predica mică, este scurt, și tipic are de a face cu un subiect de înțelegere și de încurajare biblică.

După un al imn religios, devotăm o mică parte a slujbei pentru anunțuri privitoare la evenimente și activități ale bisericii local sau internațional. Uneori muzicieni din congregație pot oferi prezentări muzicale scurte și potrivite.

După aceea urmează predica principală, de obicei cam de o oră. Predicile prezintă o varietate de subiecte, cum ar fi viața practică Creștină, explicații ale doctrinelor din Biblie, sau, ocazional, discuții asupra evenimentelor curente în lumina profeției din Biblie. După predică, slujba se termină cu un alt cântec și rugăciunea de încheiere.

Sărbătoarea Corturilor

Punctul culminant al fiecărui an pentru membrii Bisericii Unite a lui Dumnezeu este Sărbătoarea biblică a Corturilor. Între sărbătorile sfinte dezvăluite de Dumnezeu Israelului antic, sărbătoarea aceasta, care cade toamna în emisfera nordică, durează șapte zile și este urmată imediat de o sărbătoare separată dar înrudită în ziua a opta (Leviticul 23:34, 36, 39). Perioada aceasta de opt zile rămâne o ocazie pentru slujitorii lui Dumnezeu ca să se întâlnească împreună pentru instrucțiune spirituală și de reînnoire.

Întâlnindu-se în locații regionale în jurul lumii, familiile se adună împreună pentru a picta „lumea viitoare” (Evrei 2:5-7), care va începe imediat după reîntoarcerea lui Hristos pe pământ. Tema Sărbătorii Corturilor este domnia milenială a lui Isus.

Membrii Bisericii se adună anual pentru a ține această sărbătoare poruncită ca o pregustare a epocii descrisă de profetul Isaia: „Se va întâmpla în scurgerea vremurilor, că muntele Casei Domnului va fi întemeiat ca cel mai înalt munte; se va înălța deasupra dealurilor, și toate neamurile se vor îngrămădi spre el. Popoarele se vor duce cu grămada la el, și vor zice: „Veniți, să ne suim la muntele Domnului, la Casa Dumnezeului lui Iacov, ca să ne învețe căile Lui, și să umblăm pe cărările Lui.” Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalem cuvântul Domnului.

“El va fi Judecătorul neamurilor, El va hotărî între un mare număr de popoare; așa încât din săbiile lor își vor făuri fiare de plug, și din sulitele lor cosoare: nici un popor nu va mai scoate sabia împotriva altuia, și nu vor mai învăța războiul” (Isaia 2:5-7). Visul acesta etern devine o realitate tangibilă în

mințile membrilor noștri în timpul acestui eveniment de toamnă.

Între-adevăr, profețiile biblice a unei epoci când națiunile își vor bate săbiile în fiare de plug și vor înceta a mai învăța războiul se referă toate la evenimente viitoare, și ele formează o parte importantă a evangheliei lui Isus – veștile Lui bune – ale Împărăției lui Dumnezeu ce va să vină.

După cum ne spune Zaharia 14:16, la reîntoarcerea lui Isus „Toți cei ce vor mai rămânea din toate neamurile venite împotriva Ierusalemului [într-un război distrugător al epocii de sfârșit], se vor sui în fiecare an să se închine înaintea Împăratului, Domnul oștirilor, și să prăznuiască Sărbătoarea Corturilor.”

Pentru că această sărbătoare este poruncită în Scripturi, și va fi ținut de toate națiunile în Împărăția lui Hristos, ne-ar părea teribil de inconsecvent pentru noi să nu o ținem acum când privim înainte spre timpul acela minunat.

Cele opt zile de întruniri sunt un timp de slujbe de închinare, studii și seminare speciale ale Bibliei, activități de familie și activități încurajatoare pentru tineri și bătrâni. Experiența a dovedit această sărbătoare să fie o cheie majoră pentru unitatea Bisericii și focalizarea pe misiunea ei. În timp ce membrii se adună împreună în jurul lumii, în același timp, să asculte mesaje îndreptate spre speranța pozitivă a venirii Împărăției lui Dumnezeu, viziunea lor este reînnoită și refocalizată spre țelul Împărăției aceleia.

Membrii Bisericii Unite a lui Dumnezeu prăznuiesc Sărbătoarea Corturilor în circa 40 de locuri în jurul globului. Mai mult decât o convenție sau o vacanță anuală,

Sărbătoarea Corturilor îi ajută pe membrii noștri să se concentreze pe marele plan al lui Dumnezeu și noutățile minunate proclamate de Hristos despre reîntoarcerea Lui ca să stabilească domnia Lui pe pământ. Ne reîmprospătează cunoștința de ce venirea Împărăției lui Dumnezeu este atât de necesară lumii de astăzi și ne reamintește de ce împărtășirea aceluși mesaj trebuie să fie

întotdeauna prioritatea colectivă a Bisericii Unite a lui Dumnezeu.

(Pentru a afla mai mult despre Sărbătoarea Corturilor și a celorlalte Sărbători ale lui Dumnezeu, cere broșura ta gratuită *Planul Zilelor Sfinte ale lui Dumnezeu: Promisiunea de speranță pentru omenire* sau descarc-o de pe Internet la www.ucg.org/litlibrary/easteuropean/index.htm).

Atenția pentru nevoile speciale

Recunoscând că nevoile lumii diferă și mulți învață mai efectiv în grupuri mici sau mai focalizate, unele din congregațiile noastre oferă, pentru cei care doresc, studii și clase de Biblie pentru adulți, adolescenți, copii mici, adulți tineri și adulți mai bătrâni. Unele dintre acestea pot fi conduse înainte, în timpul sau după slujbele religioase săptămânale în ziua de Sabat, iar uneori membrii se pot întâlni în mijlocul săptămânii pentru studiul Bibliei.

Membrii bisericii lucrează împreună și în alte feluri. Congregațiile organizează adesea activități speciale care să servească nevoi diferite. Ele pot include evenimente sociale, ocazii de tovarășie la mese luate împreună, activități sportive, călătorii pe teren pentru copii și adolescenți, cluburi de vorbit și conducere pentru bărbați și femei și ocazional grupuri de muncă să ajute membrii sau oameni în nevoie în cadrul comunităților noastre sau chiar în partea cealaltă a lumii.

Galateni 6:10 ne spune: „Așa dar, cât avem prilej, să facem bine la toți, și mai ales fraților în credință.” Biblia ne încurajează să dăm atenție specială membrilor din mijlocul nostru, în timp ce ne îndeamnă să avem grijă de toată lumea.

După cum ne permit resursele, congregațiile noastre adesea caută ocazii să se ofere în servicii voluntare sau programe de ajutor în cadrul comunităților lor sau în eforturi să-i ajute pe cei mai puțin norocoși din zone îndepărtate. Noi recunoaștem că demonstrarea dragostei este un fel de viață și noi suntem determinați să dăm altora chiar dacă s-ar putea să nu fie capabili de a da ceva înapoi. Bine-nțeles, ce facem individual pentru alții, când nimeni nu se uită, contează cel mai mult în ochii lui Dumnezeu (Matei 6:14).

Împuternicirea și dezvoltarea tineretului nostru

Cu mult timp în urmă, înțeleptul rege Solomon a avertizat pe cei tineri, „Dar adu-ți aminte de Făcătorul tău în zilele tinereții tale” (Ecleziast 12:1). Cu acel imperativ biblic în minte, noi căutăm să pregătim tineretul nostru pentru o viață de caracter puternic și lucrări bune. Noi oferim programe desemnate să suplimenteze eforturile părinților lor, să-i formeze în elevi buni în școlile lor, membri de valoare ai comunității în cartierele lor, exemple speciale în slujbele lor viitoare și cetățeni de valoare care vor continua să răspundă chemării lui Dumnezeu pe măsură ce se maturizează.

Biserica Unită a lui Dumnezeu conduce un program extins de tabere de tineret în mai multe de o duzină de locuri în jurul lumii. În timpul vacanțelor, de vară sau de iarnă, tineretul nostru poate să se adune să dezvolte o relație mai profundă cu Dumnezeu și să fie provocat de experiențe noi. Programele taberelor sunt desemnate să încurajeze și să dezvolte trăsături de caracter pe viață cum sunt curajul, sânguința și perseverența. Ele de asemenea clădesc o camaraderie între participanți și

cadrele de sfătuitori de tineret, preoți și alți lucrători ai taberei – formând legături care pot dura o viață întreagă.

Tinerii care vor să meargă dincolo de obișnuit în voluntariatul de a ajuta pe alții pot face cerere de serviciu în Corpul Unit de Tineret. Aici, bărbați și femei tinere, au ocazia să călătorească și să ajute oamenii în colțuri îndepărtate ale lumii. În lunile de vară, tânărul se poate afla departe de casă, în locuri ca Chile, Iordan, Ghana și Africa de Sud. Asemenea servicii pot include lucrând cu locuitorii din zonă pentru un program de limbă, seminar de instrucțiune de computer sau chiar o excavație arheologică. Asemenea tineri nu numai că se dau pe ei înșiși, dar sunt recompensați cu multe experiențe unice în viață.

Transmiterea adevărului lui Dumnezeu dela o generația la cea următoare are o prioritate principală în Biserică. Deci, pentru a oferi instrucțiune biblică profundă și spirituală pentru generația următoare, Biserica Unită a lui Dumnezeu oferă programe și cadre didactice *Centrul Biblic Ambasador* [Ambasador Bible Centre], aflat la sediul central imediat în afara orașului Cincinnati. Este desemnat pentru studenții de vârstă facultății, sau mai bătrâni, care doresc un program intens de șapte luni pentru studiul învățăturilor centrale ale Bibliei.

Adăugat la propriile sale cadre didactice, Centrul Biblic Ambasador este suplimentat de conferențieri invitați care aduc expertiză adițională în anumite subiecte pentru un corp studentesc plin de înflăcărare. Mulți bărbați și femei tinere preferă să intre în programul acesta fie imediat înainte sau după programul lor obișnuit de universitate.

Pentru a îndeplini obiectivul specific de a „prepara o lume” cu privire la tineretul nostru, Biserica Unită a lui Dumnezeu a dezvoltat o varietate de programe pentru tineret. Scopul lor nu este numai de a aduce tineretul împreună, dar, mult mai important ele sunt intenționate să îi ajute să-și dezvolte și să-și întărească o relație de dragoste cu Dumnezeu. Este de asemenea dorința noastră de a-i educa și pregăti pentru serviciu în congregațiile lor și ale întregii lumi.

Hrănind casa lui Dumnezeu

Trebuie să păstrăm în minte că Biserica pe care a clădit-o Isus nu este o clădire impresionantă cu geamuri de sticlă colorată. Nu are nici turle nici clopote bătând sunetele unor vechi melodii religioase.

Cuvântul *biserică* în Noul Testament înseamnă un grup de oameni, nu o clădire. Biserica clădită de Isus este formată de un grup de oameni care sunt membrii ei. Ei sunt Biserica!

Dece este importantă distincția aceasta?

Cuvântul grec *ekklesia*, tradus în Română ca *biserică*, înseamnă simplu „cei chemați afară” sau „o adunare chemată afară.” La început s-a referit la o adunare a cetățenilor orașului – chemați la o ședință să discute afacerile orașului. Pentru că semnificația lui a corespuns îndeaproape cu aceea a cuvântului Ebraic pentru „congregație,” a devenit cuvântul grec obișnuit pentru „congregația” lui Dumnezeu în Noul Testament, adunarea care a ajuns să fie cunoscută în limba Română ca Biserică.

Apostolii lui Hristos descriu Biserica fiind compusă din acei care și-au predat viețile lui Dumnezeu în supunere sinceră, și au primit Duhul Sfânt (Romani 8:9). Într-adevăr, membrii Bisericii sunt comparați uneori cu părțile individuale ale unei clădiri din piatră. Apostolul Petru a scris, „Și voi, ca niște pietre vii, *sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească*, o preoție sfântă, și să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos” (1 Petru 2:5). Chemați din toate naționalitățile și origini etnice, toți membrii Bisericii „nu mai sunt nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunt împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu” (Efeseni 2:19).

Acei din Biserica lui Dumnezeu sunt astfel membrii ai familiei lui Dumnezeu, deși nu sunt încă glorificați. Într-adevăr, membrii Bisericii înțeleg perfect că ei sunt încă ființe omenești, imperfecte, supuse greșelilor. Totuși ei se străduiesc cât pot de mult să-L servească pe Tatăl lor ceresc. Ei fac aceasta, știind că El și-a dat deja ce avea mai bun pentru ei – singurul Său Fiu ca Mântuitor al lor. Și, în marea Sa milă, El îi prepară activ pentru rolul lor în Împărăția Lui care are să vină.

În această epocă prezentă, de preparare, poporul lui Dumnezeu își trage puterea și confortul atât dela El cât și unul dela altul. Pentru motivul acesta Evrei 10:24-25 declară: „Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune. Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua [întoarcerii lui Hristos] se apropie.”

Biserica Unită a lui Dumnezeu se străduiește avid să îndeplinească mandatele biblice pentru „desăvârșirea sfinților” – adică pregătirea membrilor „trupului lui Hristos” să-și împlinescă chemarea lor ca slujitori ai lui Dumnezeu acum și ca membri ai familiei Lui eterne în Împărăția lui Dumnezeu care va veni (Efeseni 4:12).

Urmând în pașii apostolilor

După cum am observat mai devreme, este mica dar credincioasa Biserică din Faptele Apostolilor spre care noi, în Biserica Unită a lui Dumnezeu, o Asociație Internațională, privim ca modelul și strămoșa noastră spirituală. Pentru a aprecia complet de ce Biserica descrisă în Faptele Apostolilor ne servește ca singurul model pentru credințele, misiunea și organizația noastră, cineva trebuie să înțeleagă cel puțin ceva din istoria puțin cunoscută a Creștinismului.

Pentru acest motiv noi includem aici o scurtă revedere a ceea ce s-a întâmplat cu Biserica clădită de Isus și religia care Îi poartă numele.

Faptele Apostolilor 2 înregistrează începutul Bisericii aceleia. Dela relativ puțini membri, Biserica s-a răspândit din Iudea primului secol până în colțurile cele mai îndepărtate ale Imperiului Roman și chiar dincolo de el. Totuși a rămas puțin numeroasă (vezi Luca 12:32), în parte pentru că a refuzat cu dârzenie să fie trasă în amestecătura de păgânism compromițator, corupt, care domina credințele religioase din Imperiul Roman.

Biserica lui Dumnezeu a luat ființă în timpul Sărbătorii Biblice a Rusaliilor (Pentecost). În ziua aceea Dumnezeu a turnat Duhul Său peste ucenicii adunați în Ierusalem în supunere la legea Sa și a instrucțiunilor personale ale lui Hristos (vezi Faptele Apostolilor 1:4-5; 2:1-4).

Aceasta a împlinit promisiunea pe care Isus o făcuse mai devreme ucenicilor Săi: „pe această piatră (Grecește: petra.) [referindu-se la el Însuși, vezi 1 Corinteni 10:4] voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui” (Matei 16:18):

Aici era o promisiune dublă. Isus avea să construiască un trup spiritual de credincioși care vor continua să existe de-a lungul veacurilor, chiar și până la sfârșitul epocii curente, și că El avea să se reîntoarcă pe pământ. Nici o putere omenească din lumea fizică, sau vre-o putere rea din lumea spirituală, nu va putea vre-odată să distrugă Biserica Lui.

Cartea Faptele Apostolilor, scrisă de Luca, ne spune povestea cum Biserica, dela începutul ei în Ierusalem, a răspândit evanghelia Împărăției lui Dumnezeu în lumea Imperiului Roman. Luca a umplut paginile acestei istorii cu lucrul lui Petru, Pavel, Barnabas și a altora care au fost proeminenți la începutul Bisericii.

În scurta schiță istorică a lui Luca vedem Biserica dedicată cu fidelitate proclamării venirii Imperiului lui Dumnezeu, cu Hristos fiind capul lui. Relatarea lui Luca descrie scopul și țelul dominant care au unit acest corp de credincioși.

Pavel ne informează despre o caracteristică importantă a Bisericii clădite de Hristos. Cu Hristos ca piatra unghiulară de fundație, baza Bisericii se află de asemenea pe învățăturile apostolilor și – pentru a nu fi omiși – pe profeții Vechiului Testament (Efeseni 2:19-20).

O întrerupere a credințelor și practicilor

Totuși, numai la câteva decade dela răstignirea lui Hristos, Biserica a început să se schimbe. Învățători eretici au început să reinterpreteze Scripturile să le satisfacă ideile lor proprii. În secolele care au urmat, diviziuni mai mari au avut loc asupra doctrinei.

Ca rezultat, mesajul practicat de Hristos și de apostolii Săi a fost subtil schimbat. Pe măsură ce a trecut timpul, acest mesaj modificat a ajuns să fie aproape exclusiv despre persoana lui Hristos, cu prețul neglijării inimii și miezului învățăturilor Sale.

Printre numărul crescând de oameni, un raport deformat și în unele feluri imaginar al *Mesagerului* Împărăției a înlocuit *mesajul* original pe care l-a adus El. Această transformare a avut loc încă în zilele apostolilor, când Pavel i-a denunțat pe cei care propovăduiau „un alt Isus” și „o altă Evanghelie” (2 Corinteni 11:3-4).

Rezultatul a fost o mascare inteligentă a mesajului cel mai central al evangheliei – reîntoarcerea lui Hristos pentru a stabili Împărăția lui Dumnezeu pe pământ și natura importantă a Împărăției aceleia. Această abandonare a mesajului central al evangheliei a fost mult ajutată de evenimentele care au avut loc în Imperiul Roman la încheierea primului și începutul celui de al doilea secol al erei Creștine.

În timpul părții de început a primului secol, religiei Ebraice i s-a acordat un respect remarcabil de către guvernul Roman. Și pentru un timp scurt, funcționarii romani i-au considerat pe Creștini ca numai o altă sectă a Evreilor, însemnând că Creștinii au primit același tratament respectuos acordat celor de credința Evreiască.

Dar în ultima jumătate a primului secol a avut loc o schimbare majoră. A fost inevitabil ca păgânismul și idolatria romană (care ajunsese să includă închinarea la împăratul roman) să nu vină în conflict cu credința stricată atât a Evreilor cât și a Creștinilor pentru Dumnezeu adevărat. Nu a trecut mult până când atât Creștinii cât și Evreii au căzut în dizgrație cu Romanii. În anul 66 A. D. mulți dintre Evreii care trăiau în Iudea s-au răzvrătit împotriva dominației romane, și în anul 70 legiunile Romane au capturat Ierusalimul și au distrus templul.

Pentru multe decade după evenimentul acesta, cuvântul *Evreu* a devenit un epitet rasial între cetățenii romani. (O a doua revoltă Evreiască între 132 și 135 a făcut situația și mai rea; Ierusalimul a fost distrus și nici unui Evreu nu i s-a dat voie să pună piciorul acolo sub pedeapsa cu moartea).

Pe măsură ce evenimentele acestea s-au desfășurat, și sentimentul antisemit s-a răspândit prin întregul imperiu, (rezultând în moartea lui Petru, Pavel și a multora din Creștinii originari), mulți care pretindeau a fi Creștini au început să se distanțeze de orice care ar fi apărut să fie Evreiesc. Pentru că credințele și practicile Bisericii originare a avut multe în comun cu Evreii, această repudiare a tot ce era Evreiesc a condus de asemenea la alterări majore – și abandonarea – aspectelor majore ale învățăturilor originare ale lui Hristos și ale apostolilor Săi.

Ceea ce a urmat a fost o proliferare a grupurilor și învățătorilor care se chemau Creștini, dar ale căror tradiții și învățături nu au originat cu Hristos și apostolii Săi. Unii au ales să păstreze multe din tradițiile păgâne pe care le practicaseră mai înainte și au început să amestece credințele și practicile acelea cu credințele lor nou-achiziționate că viața veșnică era posibilă prin Isus Hristos. Unii au căzut pradă unei minciuni în creștere care a inclus „apostoli mincinoși, [și] niște lucrători înșelători, cari se prefac în apostoli ai lui Hristos” dar care în realitate erau slujitorii Satanei Diavolul (2 Corinteni 11:13-15).

Treptat, pe măsură ce au murit apostolii, „acești frați mincinoși” (2 Corinteni 11:26) fie că au abandonat fie că au modificat învățăturile și tradițiile biblice care le-a fost lor teamă că i-ar fi asociat cu religia Evreiască. În cursul procesului acesta ei au distrus de asemenea aspecte importante ale mesajului și felului de viață propovăduit de Isus și de apostolii Săi.

Legea lui Dumnezeu: centrul controversii

Cronicarii recunosc în general că Biserica descrisă în Noul Testament este considerabil diferită de cea care a apărut ca Creștinismul istoric după ce apostolii au dispărut de pe scenă. Edward Gibbon, cronicarul din secolul al 18 al Imperiului Roman, a scris că „un nor întunecat atârână deasupra primei epoci a bisericii” (Decăderea și căderea Imperiului Roman [The Decline and Fall of the Roman Empire], 1776, capitolul 15, secția 1).

Mai târziu, istoricul Jesse Hurlbut scrie: „Noi numim ultima generație a primului secol, dela 68 la 100 A.D., „Epoca Umbrelor,” în parte pentru că amenințarea persecuției a fost peste biserică, dar mai în special pentru că din toate perioadele din istoria [bisericii], este aceea despre care știm cel mai puțin... Pentru cincizeci de ani după viața sfântului Pavel o cortină atârână deasupra bisericii, prin care ne străduim de pomană să privim; și când se ridică în sfârșit, pe la 120 A.D. cu scrierile primilor părinți ai bisericii, găsim o biserică în multe aspecte de cea din zilele sfântului Pavel și a sfântului Petru” (Povestea Bisericii Creștine [The Story of the Christian Church], 1970, p.33).

La miezul acestei separări în Creștinism a fost controversa asupra legii lui Dumnezeu – cum, sau dacă, trebuie să fie standardul de comportare Creștină. Acei care au voit să evite orice asociație cu evreii au fost hotărâți să abandoneze totul ce ar fi putut să-i identifice cu religia Iudaică, inclusiv orice obligație directă de a se supune legii lui Dumnezeu.

Ei au ignorat sau au raționalizat în jurul faptului că Isus dăduse deja răspunsul acestei chestiuni când a zis: „Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Proorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc. Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu va trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile” (Matei 5:17-18).

În consecință, când cineva L-a întrebat pe Isus, „Învățătorule, ce bine să fac, ca să am viața vecinică?” El i-a răspuns: „Dece mă întrebi: „Ce bine?” Binele este Unul singur. Dar dacă vrei să intri în viață, *păzește poruncile*” (Matei 19:16-17).

Pavel a exprimat același sprijin pentru legea lui Dumnezeu declarând: „Tăierea împrejur nu este nimic, și netăierea împrejur nu este nimic, *ci păzirea poruncilor lui Dumnezeu*” (1 Corinteni 7:19). Pavel de asemenea a scris că Isus nu a venit să abandoneze ci „să întărească făgăduințele date părinților” (Romani 15:8).

Așadar, noi găsim Biserica descrisă în Faptele Apostolilor ținând cu sfințenie Cele Zece Porunci, inclusiv ziua a șaptea de Sabat. Biserica epocii aceleia a ținut de asemenea aceleași sărbători sfinte ca și Evreii (vezi Exodul 20:8-11; Deuteronom 16:1-16; Leviticul 23). Pe măsură ce Biserica inițială se întindea să cuprindă și gentili (ne Israeliti), vedem că și ei, erau învățați să observe aceste sărbători stabilite de biblie (Faptele Apostolilor 13:42, 44; 18:4; 1 Corinteni 5:7-8). (Citește *Ce a crezut și a practicat Biserica de la început?* la pagina 22).

Totuși, când privim la istoria formei proeminente publice a Creștinismului secolelor ulterioare, aflăm că a abandonat sărbătorile acelea, celebrând în loc un număr de zile complet diferit – Crăciun, Paști și Duminică, prima zi a săptămânii. Aceia care cu credință au continuat să țină Sabatul zilei a șaptea, Paștele (Passover) și celelalte sărbători poruncite în scripturi au fost treptat înlăturați ca eretici.

Pe măsură ce conducători noi cu păreri diferite au câștigat mai mult control asupra congregațiilor, i-au dat afară treptat pe toți cei care au păstrat credințele și practicile apostolice. Târziu în viața lui, spre sfârșitul primului secol, apostolul Ioan ne povestește despre un asemenea incident: „Am scris ceva Bisericii, dar Diotref, căruia îi place să aibă întâietatea între ei, *nu vrea să*

știe de noi... Nu se mulțamește cu atât; dar nici el nu primește pe frați, și împiedecă și pe cei ce voiesc să-i primească, și-i dă afară din Biserică” (3 Ioan 9-10).

Persecutați nu numai de autoritățile Imperiului Roman dar și de acei care au asumat o identitate creștină falsă, acești frați ostracizați dar credincioși au trebuit adesea să se ascundă. Adevăratul Creștinism și Biserica lui Isus și a apostolilor a început să dispară din vederea publică.

Cu puțin timp înainte de moarte, apostolul Ioan a primit un mesaj dezvăluitor, într-o viziune dela Hristos, pentru a o trece credincioșilor împresurați din Efes: „„Știu faptele tale, osteneala ta și răbdarea ta, și că nu poți suferi pe cei răi; că ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli și nu sunt, și i-ai găsit mincinoși” (Apocalipsa 2:2-3).

Dar cineva ar putea să întrebe, cum s-a putut întâmpla aceasta Bisericii clădite de Însuși Hristos?

Gestiune și decontare de răspundere

Biblia accentuează în mod repetat că slujitorii lui Dumnezeu trebuie să fie gospodari și administratori înțelepți a resurselor pe care le produce El. Ei trebuie să recunoască acele resurse – financiare, fizice sau omenești – îi aparțin de fapt Lui în loc de un individ sau o organizație. În consecință, Biserica Unită a lui Dumnezeu, o Asociație Internațională, a pus în loc un sistem de verificări și balanțe pentru a evita posibilitatea abuzurilor sau al falsurilor financiare.

Recunoscând principiul biblic că „biruința vine prin marele număr de sftnici” (Proverbe 11:14; 24:6), un Consiliu al Bătrânilor de 12 membri – format din preoți cu experiență – oferă conducere generală pentru Biserica Unită a lui Dumnezeu. Membrii acestui consiliu sunt aleși prin rotație pentru termene de trei ani la conferința anuală a preoților hirotonisiți ai Bisericii.

Consiliul Prezbiterilor, ales în cea mai mare parte din preoți ai bisericilor locale, îndeplinește responsabilități importante. Pentru că funcționează ca un comitet de conducere pentru Biserica Unită a lui Dumnezeu, rolul lui cel mai important este să ofere ghidare și să stabilească direcția pentru Biserică în toate activitățile ei în întreaga lume. Este de asemenea

răspunzătoare pentru alegerea Președintelui Bisericii și pentru urmărirea realizărilor lui ca și realizările celor din echipele administrative pe care președintele le angajează ca să supravegheze activitățile preoțești, ziaristice și financiare.

Lucrând într-o ambianță de colectiv, comitetele Consiliului Prezbiterilor se consultă în mod obișnuit cu membrii importanți ai activităților respective. Alte comitete ale consiliului se concentrează pe planificare, probleme de doctrină, educația preoților și a altor membrii, etc. Urmând exemplul biblic al conferinței preoțești înregistrată în Faptele Apostolilor 15, chestiuni și întrebări majore sunt rezolvate prin discuția și hotărârea colectivă a tuturor prezbiterilor hirotonisiți ai Bisericii.

În regiunile din afara Statelor Unite, comitete asemănătoare, organizate conform legilor naționale locale, supraveghează activitățile Bisericii Unite a lui Dumnezeu după cum este nevoie.

Integritatea financiară a chestiunilor de afaceri este o prioritate pentru Biserica Unită a lui Dumnezeu. Munca Bisericii este sprijinită prin zeciuelile și donațiile voluntare ale membrilor și a altor donatori – urmând învățătura biblică a-L onora pe Dumnezeu cu substanța unuia ca un mijloc de a sprijini

propovăduirea evangheliei și a finanța munca Bisericii.

Noi nu solicităm publicul pentru donații sau să luăm donații în cursul serviciilor săptămânale de închinăciune. În acord cu reamintirea lui Hristos „Fără plată ați primit, fără plată să dați” (Matei 10:8), literatura noastră este distribuită gratuit și fără nici o obligație tuturor celor care o cer.

Toate donațiile în Statele Unite și unele din celelalte țări sunt deduse legal din taxe, cu chitanțele trimise donatorilor. În Statele Unite Biserica trimite chitanțe trimestriale cu chitanțe anuale trimise la sfârșitul fiecărui an calendaristic.

Biserica menține un sistem intern de controale de verificare ca să asigure integritatea întregului sistem de contabilitate și să evite orice abuz al bunurilor financiare. Integritatea chestiunilor financiare este de o importanță majoră. Funcționarii Bisericii prepară declarații financiare anuale în conformitate cu metodele de contabilitate acceptate în general. O companie de contabilitate independentă, aleasă cu grijă, revizuieste anual dosarele financiare ale Bisericii. Declarațiile revizuite care rezultă sunt atunci publicate pentru membrii Bisericii.

Bugetul Bisericii este preparat printr-un sistem care începe cu fiecare

departament înaintând cerințele anuale. Președintele Bisericii și contabilul propun un buget Consiliului Prezbiterilor. O recomandatie finală de buget, împreună cu planurile strategice și de operații, sunt atunci propuse pentru aprobare Conferinței Generale a Prezbiterilor la conferința anuală.

Rapoarte financiare regulate sunt date Consiliului Prezbiterilor la ședințele lor trimestriale. Rapoartele acestea sunt atunci împărtășite cu membrii Bisericii prin actualizări pe Web și prin scrisoarea lunară a membrilor.

Un comitet financiar al Consiliului Prezbiterilor lucrează cu vistiernicul Bisericii să asigure folosirea efectivă a fondurilor și să urmărească toate bugetele conform planurilor strategice și de operații aprobate.

Propovăduirea evangheliei în lumea de astăzi este o experiență provocatoare care ne ține în genunchi în rugăciune, cerând lui Dumnezeu nu numai înțelepciune dar și mijloacele financiare pentru a continua să ne mișcăm înainte. Noi suntem complet dependenți de Creatorul nostru pentru succes. Pe măsură ce El cheamă lucrători adiționali care să se alăture muncii, noi recunoaștem cu grațitudine ajutorul Lui. Împreună ne mișcăm înainte căutând și făcând voia Lui.

Avertizări ale lui Hristos și ale apostolilor Săi

În afara Noului Testament, puține surse au supraviețuit să transmită orice amănunte despre ce s-a întâmplat cu religia Creștină în timpul acela. Totuși relatarea Noului Testament este clară. O ruptură majoră a avut loc înăuntrul Creștinismului. De fapt, Isus și apostolii Săi ne-au avertizat continuu că aceasta avea să se întâmple (compară Matei 7:15; 24:5, 11; Faptele Apostolilor 20:29-31; 1 Ioan 4:1).

Isus a dat această avertizare: „Căci se vor scula Hristoși mincinoși și prooroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși. Iată, că v-am spus mai dinainte” (Matei 24:24-25).

În primele decade ale Bisericii, apostolii s-au opus vehement încercărilor de a corupe adevărul pe care ei personal îl primiseră dela Hristos (1 Ioan 2:24-26). Pavel a avertizat chiar pe unii dintre prezbiterii hirotonisiți de el că „se vor scula din mijlocul vostru oameni, cari vor învăța lucruri stricăcioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor. De aceea vegheați, și aduceți-vă aminte că, timp de

trei ani, zi și noapte, n-am încetat să sfătuiesc cu lacrimi pe fiecare din voi” (Faptele Apostolilor 20:30-31).

Petru a declarat: „între voi vor fi învățători mincinoși, cari vor strecura pe furiș erezii nimicitoare...Mulți îi vor urma în destrăbălările lor. Și, din pricina lor, calea adevărului va fi vorbită de rău” (2 Petru 2:1-2). Ioan de asemenea a avertizat că „mulți amăgitori” au mers deja în lume cu ereziile lor dându-se drept Creștinism (2 Ioan 7).

Cum s-a putut întâmpla aceasta? Isus a explicat că, în mijlocul „grâului” (poporul Lui adevărat), Dumnezeu va permite să crească „neghină” (Matei 13:37-43). La început vor apărea să nu poată fi distinse de grâu, dar, până la sfârșit, ei vor apărea să nu poarte spice de grâu, nici un fruct care să le dovedească autenticitatea. La suprafață vor părea ca ucenici autentici, dar în realitate vor fi cu mult diferiți. Înăuntrul lor nu va fi profunzime de dedicație pentru adevărata evanghelie și pentru învățăturile lui Hristos.

Astfel, din perioada apostolică a Bisericii au apărut două religii „Creștine” distincte. Una, mică și aproape invizibilă pe scena lumii, rămânând credincioasă mesajului lui Hristos. Cealaltă și-a însușit numele lui Hristos în timp ce a încorporat idei și practici din alte religii – un proces cunoscut ca *sincretism* – cum se obișnuia în Imperiul Roman de atunci. Tradițiile oamenilor au înlocuit poruncile lui Dumnezeu și au devenit înrădăcinate în ceea ce avea să devină forma predominantă de Creștinism cunoscută azi lumii.

(Pentru a afla mai mult despre această corupție a evangheliei lui Hristos și efectului pe care l-a avut asupra Bisericii stabilite de El, trimite după broșura gratuită *Biserica clădită de Isus* [The Church Jesus Built] și *Zile de sărbătoare sau zile sfinte: are importanță ce zile observăm?* [Holidays or Holy Days: Does It Matter Which Days We Keep?]).

Ce a crezut și a practicat Biserica de la început?

Cartea Faptele Apostolilor înregistrează relatările martorilor oculari ai Bisericii de început, după învierea lui Hristos până aproape de anul 60 A.D.. Capitolul 2 înregistrează începutul Bisericii.

Acest eveniment special a început când camera în care apostolii și alți discipoli erau adunați s-a umplut deodată cu zgomotul unui vânt puternic și „niște limbi ca de foc” „au fost văzute împărțindu-se printre ei, și s-au așezat câte una pe fiecare din ei” (Faptele Apostolilor 2:3). Ei s-au dus afară și imediat au început să vorbească mulțimilor adunate în Ierusalem, pentru că evenimentele acestea au avut loc de Sărbătoarea biblică a Cincizecimi [Pentecost] (Rusalii). Miraculos, propovăduirea apostolilor a fost pe înțelesul tuturor oamenilor, deși din multe țări diferite, astfel că toți au înțeles cuvintele lor [ale apostolilor] în limbile lor proprii.

Adesea neobservată în relatarea aceasta este semnificația că toate evenimentele acestea au avut loc în Ziua Cincizecimii [Pentecost] (Faptele Apostolilor 2:1). Aceasta era una dintre sărbătorile pe care Dumnezeu le poruncise poporului Său cu multe secole mai înainte (Leviticul 23). În dezvăluirea acestor festivaluri, Dumnezeu a exclamat, „...Iată sărbătorile Domnului, pe cari le veți vesti ca adunări sfinte, iată sărbătorile Mele... Iată srb orile Domnului, cu adunri sfinte” (versurile 2, 4). Atunci Dumnezeu le-a proclamat să fie „legi veșnice” (versurile 14, 21, 31, 41).

Evangheliile îl arată pe Isus ținând aceleași festivaluri (Matei 26:17-19; Ioan 7:10-14, 37-38). Atât Faptele Apostolilor cât și scrisorile lui Pavel îi arată pe apostoli ținând festivalurile acestea mult după răstignirea lui Hristos (Faptele Apostolilor 2:1-4; 18:21; 20:6, 16; 27:9). Acesta este exemplul pe care ni l-au lăsat ei.

Astăzi, însă, cele mai multe biserici propovăduiesc că festivalurile acestea au fost cumva anulate de moartea lui Hristos. Cu toate acestea înregistrarea fără greșală a Bibliei este că Biserica de început a continuat să le observe mult timp după moartea Sa – dar cu o mai mare înțelegerea a semnificației lor spirituale.

Vorbind despre una din aceste sărbători date de Dumnezeu, apostolul Pavel a îndemnat congregația Bisericii din Corint – un grup amestecat de gentili și credincioși evrei – „să prăznuim dar praznicul nu cu un aluat vechi, nici cu un aluat de răutate și viclenie, ci cu azimele curăției și adevărului” (1 Corinteni 5:8).

Pavel evident se referea la ținerea Sărbătorii biblice a Azimelor (vezi Leviticul 23:6; Deuteronom 16:16). Pavel, la fel, a explicat semnificația Creștină a Paștelui [Passover] biblic (1 Corinteni 5:7; Leviticul 23:5) și a dat instrucțiuni cum să fie ținută corect ceremonia aceasta în Biserică (1 Corinteni 11:23-28).

Asemenea pasaje sugerează o întrebare evidentă: Dacă Isus, apostolii și Biserica de început au ținut toți zilele acestea, de ce bisericele de azi nu le învață și nu le țin? La urma urmei, Pavel a legat sărbătorile direct de Isus, scopul Lui și sacrificiul Lui pentru omenire (1 Corinteni 5:7).

Evangheliile și Faptele Apostolilor sunt la fel de clare că Hristos, discipolii și Biserica timpurie au ținut Sabatul săptămânal al zilei a șaptea ca ziua lor de odihnă și închinăciune (Marcu 6:2; Luca 4:16, 31-32; 13:10; Faptele Apostolilor 13:14-44; 18:4). A fost obiceiul lui Isus să meargă la sinagogă în zilele de Sabat și să se închine (Luca 4:16). Contrar cu învățăturile celor care spun că Pavel a abandonat Sabatul, a fost de asemenea obiceiul lui, să meargă la sinagogă în fiecare Sabat (Faptele Apostolilor 17:1-3), ca folosind adunarea aceasta poruncită de Dumnezeu să-i învețe pe alții despre Isus ca Mântuitor și Mesia.

Bine-nțeles, cei mai mulți oameni și biserici ignoră Sabatul biblic al zilei a șaptea. Dar de ce? Nu trebuie să ținem o zi pe săptămână de odihnă și închinăciune cum a poruncit Dumnezeu (Exodul 20:8-11; Deuteronom 5:12-15) și nu trebuie să fie aceeași zi pe care au ținut-o Isus și apostolii?

O examinare mai amănunțită a Scripturilor dezvăluie multe alte diferențe între învățăturile și practicile lui Isus și ale apostolilor Săi și ceea ce este propovăduit în mod obișnuit acum. Spre exemplu credința că supunerea legii lui Dumnezeu nu este necesară este în directă contradicție cu cuvintele proprii ale lui Isus (Matei 4:4; 5:17-19) și învățăturile și exemplele apostolilor Săi (Faptele Apostolilor 24:14; 25:8; Romani 7:12, 22; 1 Corinteni 7:19; 2 Timotei 3:15-17).

Isus și apostolii nu au propovăduit niciodată că dreptii se ridică la cer la moarte (Ioan 3:13; Faptele Apostolilor 2:29; 34), și ei au priceput că omul nu posedă un suflet nemuritor care ar petrece veșnicia fie în rai fie în iad (Ezechiel 18:4, 20; Matei 10:28). Mai degrabă, ei au urmat pasajele Scripturale mai dinainte referindu-se la moarte ca un somn fără cunoștință în care decedatul așteaptă o înviere viitoare (compară Ecleziastul 9:5, 10; Daniel 12:2-3; Ioan 11:11-14; 1 Corinteni 11:30; 15:6, 51; 1 Tesaloniceni 4:14-17).

Nicăieri în Biblie nu găsim vre-o mențiune, sau aluzie de aprobare, pentru sărbătorile religioase populare de astăzi, cum sunt Crăciunul și paștele. Deși cuvântul grec *pascha* este tradus incorect odată ca Paști (Faptele Apostolilor 12:4, KJV) – numai într-o singură traducere a Bibliei – aceasta a fost o traducere greșită flagrantă. Pascha întotdeauna înseamnă „Passover,” niciodată Paști!

Departate de a aproba asemenea sărbători înrădăcinate în păgânism, Dumnezeu le condamnă chiar când sunt folosite în încercări să i se roage Lui (compară Deuteronom 12:29-32; 1 Corinteni 10:19-21).

Acestea sunt unele din diferențele majore între Creștinismul lui Isus și al apostolilor și Creștinismul practicat în mod obișnuit astăzi. Dar nu accepta cuvintele noastre. Noi te încurajăm să

urmezi exemplul Berenilor (Faptele Apostolilor 17:11) și caută în Biblia ta să vezi dacă credințele și practicile populare de azi sunt de acord cu ceea ce Isus și apostolii Săi au practicat și propovăduit.

(Pentru a afla mai multe despre subiectele acestea, cere broșurile noastre gratuite *Planul zilelor sfinte ale lui Dumnezeu: Promisiunea de speranță pentru omenire* [God's Holy Day Plan: The Promise for All Mankind], *Zile de sărbătoare sau Zile Sfinte: are importanță ce zile observăm?* [Holidays of Holy Days: Does It Matter Which Days We Keep?], *Dela apus la apus: Sabatul de odihnă al lui Dumnezeu* [Sunset to Sunset: God's Sabbath of Rest], *Rai și Iad: ce ne învață Biblia în realitate* [Heaven and Hell: What Does the Bible Really Teach?], *Ce se întâmplă după moarte?* [What Happens After Death?] și *Biserica clădită de Isus* [The Church Jesus Built]) sau descarcă-le de pe Internet la: www.ucg.org/litlibrary/easteuropean/index.htm .

Evangelhia Împărăției astăzi

În ciuda dificultăților și a nașterii acestui Creștinism fals, Isus Hristos a rămas credincios promisiunii Sale că adevărata Sa Biserică nu avea să dispară niciodată. La reîntoarcerea Sa, acei Creștini care L-au servit pe El cu credință, statornici loiali poruncilor lui Dumnezeu, vor fi gata pentru rolul lor în faza următoare a planului lui Dumnezeu de mântuire. Ei vor deveni regi și preoți ai lui Dumnezeu, ajutându-L pe Hristos la învățarea întregii lumi a aceleiași supuneri la legea lui Dumnezeu (Apocalipsa 5:10; 20:6; Mica 4:1-2).

Interesant, în epoca apostolică a Bisericii apostolul Pavel a descris maniera de viață a membrilor ei drept „*Calea*” și „*Calea Domnului*” (Faptele Apostolilor 9:2; 19:9, 23; 22:4; 24:14, 22). El a identificat-o simplu drept *calea vieții*. Nu trebuie să pierdem din vedere niciodată că Creștinismul nu este numai un mănunchi de credințe; *este felul în care trăim*.

Biserica pe care a clădit-o Isus nu a pierit niciodată. De-a lungul secolelor membrii ei au păstrat cu tărie adevărul, și astăzi încă proclamă cu străduință și credință evanghelia lui Hristos despre Împărăția lui Dumnezeu, întocmai cum au făcut-o discipolii Lui la început. În timp ce timpurile și culturile s-au schimbat, adevărurile de bază, eterne, ale lui Dumnezeu nu s-au schimbat (compară Maleahi 3:6; Iacov 1:17; Evrei 13:8). Apocalipsa 12:17 fără dubiu descrie Biserica lui Dumnezeu la sfârșitul veacului ca fiind formată de acei care încă „păzesc poruncile lui Dumnezeu, și țin mărturia lui Isus Hristos.”

Astăzi, Biserica Unită a lui Dumnezeu, o Asociație Internațională, se străduiește să practice „credința, care a fost dată sfinților *odată pentru totdeauna*” (Iuda 3). Pentru a realiza aceasta ne-am dedicat să trăim, cum a propovăduit Isus, „cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu” (Matei 4:4).

Noi ne străduim să trăim prin aceeași instrucțiune divină pe care au urmat-o Isus, apostolii Săi și Biserica de început, fiind foarte conștienți că aceasta ne distinge cu claritate de cea mai mare parte a Creștinismului de astăzi, care nu mai urmează Biserica descrisă în Faptele Apostolilor ca model al ei.

Ca și membrii acelei Biserici timpurii, noi rămânem complet dedicați să proclamăm mesajul venirii Împărăției lui Dumnezeu și rolul central al lui Hristos în ea. De asemenea, noi rămânem total dedicați să preparăm o lume care să servească drept ajutoare lui Hristos în Împărăția aceea.

Noi te încurajăm cu sinceritate să examinezi cu mult mai mult amănunt mesajul propovăduit de Isus. Dacă ești interesat, cere broșura noastră gratuită *Evangelhia Împărăției* [The Gospel of the Kingdom]. Este disponibilă prin oficiul nostru cel mai apropiat de tine sau prin biblioteca literară pe Internet la: www.ucg.org/litlibrary/easteuropean/index.htm .

Legea lui Dumnezeu și Noul Legământ

Mulți presupun că, pentru că Isus a instituit Noul Legământ, legile lui Dumnezeu sunt deci demodate. Ei folosesc motivul acesta pentru a ignora poruncile Lui. Dar ce are de spus Însuși Isus?

El răspunde: „Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Proorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc. Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu va trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege, înainte ca să se fi întâmplat toate lucrurile.

„Așa că, ori cine va strica una din cele mai mici din aceste porunci, și va învăța pe oameni așa, va fi chemat cel mai mic în Împărăția cerurilor; dar oricine le va păzi, și va învăța pe alții să le păzească, va fi chemat mare în Împărăția cerurilor” (Matei 5:17-19).

Observă cum Evrei 10:16-17 rezumă Noul Legământ: „Iată legământul pe care-l voi face cu ei după acele zile, zice Domnul: *voi pune legile Mele în inimile lor, și le voi scrie în mintea lor*”, adaugă: „Și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele lor, nici de fărâdelegile lor.” Acestea sunt în perfectă concordanță cu cuvintele lui Hristos. În Noul Legământ legile lui Dumnezeu nu sunt anulate; ele sunt *înscrise în inimile și în mințile noastre* astfel ca noi *să-L putem asculta mai bine*.

Un legământ nou nu a fost necesar pentru că legile incluse în Vechiul Legământ erau insuficiente sau cu defect. Dimpotrivă, un Legământ Nou a fost necesar pentru că, așa cum ne spune Evrei 8:8 „Căci ca o muștrare a zis Dumnezeu lui Israel-...” Greșeala a fost în natura oamenilor înșiși (versurile 7-9) –faptul că ființele omenești sunt în mod natural dușmănoase legilor lui

Dumnezeu în loc de a fi orientate spiritual și înclinate spre ascultare (vezi Romani 8:5-8).

Ce au avut oamenii nevoie să fie schimbată era inima lor, nu legile care definesc păcatul – păcatul fiind violarea legii lui Dumnezeu (1 Ioan 3-4). Asemenea schimbare de inimă nu este posibilă decât când oamenii primesc Duhul lui Dumnezeu. De aceea focarul Noului Legământ este să producă calea și metoda pentru ca păcatele să fie iertate astfel ca oamenii să poată primi pe Duhul Sfânt.

De aceea sacrificiul lui Hristos este un asemenea focar central. În timpul ultimei Sale cine cu apostolii Săi, în seara dinainte de a fi fost răstignit, „...Apoi a luat un pahar, și, după ce a mulțămuit lui Dumnezeu, li l-a dat, zicând: „Beți toți din el; căci acesta este [însemnând *acesta reprezintă*] *sângele Meu, sângele legământului celui nou*, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor” (Matei 26:27-28).

Mai mult, cu certitudine că nu suntem iertați pentru nesupunerea față de Dumnezeu numai ca să putem continua să nu-L ascultăm! Este clar că legile lui Dumnezeu rămân în vigoare. Dumnezeu intenționează ca să le înscrie de neșters în emoțiile și gândirea noastră, în inimile și mințile noastre. Diferența acum este că aceste legi urmează să fie înscrise chiar în gândirea noastră.

De aceea membrii Bisericii Unite a lui Dumnezeu urmează exemplul lui Hristos de a aplica poruncile lui Dumnezeu conform cu intenția lor cum a fost explicat de Hristos în Predica de pe Munte în Matei 5-7. (Pentru o explicație mai amănunțită de ce este atât de important să ne supunem poruncilor lui Dumnezeu, cere broșura gratuită *Cele Zece Porunci* [The Ten Commandments]).

Speranță pentru o lume necăjită

Isus a spus să nu avem grijă și să nu ne frământăm asupra nevoilor noastre fizice dar „căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra” (Matei 6:33). Aceasta este atunci prima prioritate a fiecărui Creștin – să urmărească Împărăția lui Dumnezeu trăind după cum poruncește El. Această urmărire conduce la o viață de mare semnificație și scop, plină cu îmbogățire personală, una cu o credință absolută într-un viitor care este mai minunat decât orice ne-am putea imagina.

În final, Dumnezeu dorește ca toată omenirea să fie mântuită și să trăiască veșnic în familia și Împărăția Sa (1 Timotei 2:3-4; 2 Petru 3:9). Aceasta este ceea ce ne motivează ca membri ai Bisericii Unite a lui Dumnezeu în responsabilitatea noastră colectivă. Noi vedem misiunea noastră, ca servitori ai lui Dumnezeu chemați să proclamăm mesajul acesta, servindu-L pe Dumnezeu în împlinirea scopului Lui uimitor pentru omenire. Nu poate fi o misiune mai mare în viață decât a avea o parte în împlinirea acestui obiectiv etern.

Chemarea noastră cea mai mare pentru epoca aceasta, atunci, este să trăim după cum poruncește Dumnezeu, să proclamăm evanghelia Împărăției lui Dumnezeu în toată lumea, să facem discipoli în toate națiunile și să avem grijă de discipolii pe care Dumnezeu astăzi îi adaugă Bisericii Sale (Matei 28:19).

Noi apreciem planul lui Dumnezeu de a mântui pe fiecare individ care Îl va asculta. Noi înțelegem că două grupuri distincte de oameni vor auzi mesajul proclamat de Biserică. Isus a spus de cei chemați să fie discipolii Săi, „Pentru că vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor..., dar privitor la toți ceilalți El a zis, „iar lor nu le-a fost dat” – adică în epoca prezentă (Matei 13:11).

Al doilea grup este lumea în general – acei pe care, conform cu timpul și scopul Lui, Dumnezeu îi va chema eventual de asemenea și le va acorda iertarea când se pocăiesc (Romani 11:25-32). Acestui grup Biserica le proclamă un mesaj de speranță.

Dece este informația aceasta importantă? Fiecare individ, indiferent de rasă, origine națională sau sex, va avea ocazia în timp, să fie chemat de Dumnezeu, să audă și să răspundă veștilor bune ale Împărăției lui Dumnezeu și la mărturia vieții, morții și învierii lui Isus. Ceea ce ei învață despre căile lui Dumnezeu astăzi îi va putea ajuta să ajungă la pocăire cu mai puțină dificultate atunci.

Deci, evanghelia Împărăției lui Dumnezeu este un mesaj îndreptat către întreaga omenire. Planul lui Dumnezeu prevede explicit pentru fiecare ființă omenească din fiecare națiune ca eventual să aibă o ocazie pentru participare în familia Sa – în conformitate cu planul și voința Lui. După cum a zis Petru, „În adevăr, văd că Dumnezeu nu este părtinitor, ci că în orice neam, cine se teme de El, și lucrează neprihănire este primit de El” (Faptele Apostolilor 10:34-35).

Speranță dincolo de epoca de sfârșit

Profeția Biblică avertizează despre o epocă de tulburări internaționale ce are să vină cum nu a mai fost nici o perioadă în istoria omenirii. Isus l-a descris astfel „Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată dela începutul lumii până acum, și nici nu va mai fi” (Matei 24:21).

El le spune discipolilor Lui să „observe,” să fie personal vigilenți cu privire la condiția lor spirituală proprie, să țină un ochi pe evenimentele lumii pentru a înțelege timpurile și să nu fie prinși nepregătiți (Luca 21:36; 1 Tesaloniceni 5:1-6). Pentru o înțelegere mai bună a evenimentelor de sfârșit de epocă cere broșurile noastre gratuite *Trăim noi în vremea sfârșitului?* [Are We Living in the Time of The End?], *Tu poți înțelege profeția bibliei* [You can understand the Bible Prophecy], și *Cartea Apocalipsa dezvăluită* [The Book of Revelation Unveiled].

Creștinii ar trebui să aibă o înțelegere de bază a timpurilor și evenimentelor care ar putea să le afecteze viețile și să fie capabili să le interpreteze în contextul potrivit. Pavel îi descrie pe servitorii lui Hristos ai epocii prezente ca „ambasadori” ai Împărăției Lui ce are să vină (2 Corinteni 5:20). Acea Împărăție nu este încă aici. Dar mulți din cetățenii ei sunt în viață astăzi. Povestea pe care o spune evanghelia este aceea a unui grup mic care, crescând ca o sămânță de muștar, eventual va umple întreg pământul (vezi Luca 12:32; Matei 13:31-32).

Hristos prepară acum, în rolul Său de Marele Nostru Preot, un popor care să-l servească în Împărăția ce are să vină (Ioan 14:1-3): El a prezis, că pentru beneficiul discipolilor Săi, timpurile teribile care ne stau în față vor fi scurtate și omenirea va fi salvată dela extincție (Matei 24:22). Pentru credința lor de acum, ei vor împărtăși viitorul lui Hristos asupra pământului (Apocalipsa 3:21).

Tu poți, de asemenea, alege să devii o parte din munca lui Dumnezeu, un ajutor în proclamarea mesajului veșnic al Împărăției lui Dumnezeu. Evanghelia venirii Împărăției lui Dumnezeu are singura soluție permanentă a problemelor omenirii. Biserica Unită a Lui Dumnezeu rămâne fermă în dedicația ei să împlinească partea ei în proclamația aceasta -- să facă cunoscut scopul nobil și de inspirație pentru viața omenească.

ADRESELE POȘTALE DIN ÎNTREAGA LUME

AMERICA DE NORD, DE SUD ȘI CENTRALĂ

Statele Unite: United Church of God
P.O. Box 541027
Cincinnati, Ohio 45254-1027
Telefon: (513) 576-9796 Fax (513) 576-9795
Web site: www.gnmagazine.org
E-mail: info@ucg.org

Canada: United Church of God-Canada
Box 144, Station D
Etobicoke, ON M9A 4X1 Canada
Telefon: (905) 876-9966, (800) 338-7779
Fax: (905) 876-0569
Web site address: www.ucg.ca ,
E-mail: info@ucg.org

Caraibe: Bahamas: United Church of God
P.O. Box N8873, Nassau, Bahamas
Telefon: (242) 324-3169 Fax: (242) 364-5566

Martinique: Eglise de Dieu Unie-France
127 rue Amelot, 75011 Paris, France

Zonele vorbind spaniola:
Iglesia de Dios Unida, P.O. Box 541027
Cincinnati, OH 45254-1027, U.S.A.
Telefon: (513) 576-9796 Fax (513) 576-9795
E-mail: info@ucg.org

EUROPA

Insulele Britanice: United Church of God
P.O. Box 705
Watford, Herts, WD 19 6FZ, England
Telefon: 020-8386-8467 Fax: 020-8386-1999
Web site: www.goodnews.org.uk

Franța: Eglise de Dieu Unie-France
127 rue Amelot, 75011 Paris, France

Germania:
Vereinte Kirche Gottes/Gute Nachrichten
Postfach 30 15 09, D-53195 Bonn, Germany
Telefon: 0228-9454636 Fax: 0228-9454637
E-mail: info@gutenachrichten.org

Italia: La buona notizia, Chiesa de Dio Unita
Casella Postale 187, 24121 Bergamo, Italy
Telefon/Fax: (+39) 035-452353
E-mail: info@labuonanotizia.org

Olanda: United Church of God Holland
P.O. Box 93, 2800 AB Gouda, The Netherlands

Scandinavia: Guds Enade Kyrka
P.O. Box 3535, 111 74, Stockholm, Suedia
E-mail: svrige@ucg.org

AFRICA

Africa de Est (Kenya, Tanzania, Uganda):
United Church of God, Kenya, P.O. Box 75261, Nairobi
00200 Kenya. Email: kenya@ucg.org

Ghana: P.O. Box 3805 Kumasi, Ghana

Mauritius: P.O. Box 53, Quatre Bornes, Mauritius
E-mail: mauritiuss@ucg.org

Africa de Sud (și Namibia, Botswana, Lesotho, numai Swaziland): United Church of God, Southern Africa, P.O. Box 2209, Beacon Bay, East London 5205, South Africa, Telefon/Fax: 043-748-1694

Malawi: United Church of God. P.O. Box 32257, Chichiri, Blantyre 3, Malawi.
E-mail: malawi@ucg.org

Nigeria: United Church of God, P.O. Box 2265, Shomolu, Lagos, Nigeria.
Telefon: 01-8113644 E-mail: nigeria@ucg.org

Zambia: United Church of God
P.O. Box 23076, Kitwe, Zambia
Telefon: (02) 226076, E-mail: zambia@ucg.org

Zimbabwe: United Church of God, Zimbabwe
P.O. Box 928, Causeway, Harare.
Telefon Celular: 011716273
E-mail: zimbabwe@ucg.org

REGIUNEA PACIFICULUI

Australia: United Church of God-Australia
GPO Box 535, Brisbane, Qld. 4001, Australia
Telefon: 0755-202-111 Free call: 1-800-356-202
Fax: 0755-202-122

Web site: www.ucg.org.au E-mail: info@ucg.org.au

Fiji: United Church of God, P.O. Box 11081, Laucala Beach Estate, Suva, Fiji

Noua Zeelandă: United Church of God
P.O. Box 22, Auckland, 1015, New Zealand
Telefon: Toll Free 0508-463-763

Filipinele: United Church of God
P.O. Box 81840
DCCPO, 8000 Davao City, Philippines
Telefon/Fax: (+63) 82 241 4444
Cell/text: (+63)-918-904 4444

Web site address: www.ucg.org.ph

Tonga: United Church of God - Tonga
P.O. Box 2617, Nuku'Alofa, Tonga

TOATE ZONELE ȘI NAȚIUNILE NEMENTIONATE

United Church of God
P.O. Box 541027, Cincinnati, OH 45254 - 1027
Telefon: (513) 576-9796 Fax: (513) 576-9795
Web site: www.ucg.org E-mail: info@ucg.org

Dacă dorești să știi mai mult...

Cine suntem: Această literatură este publicată de Biserica Unită a lui Dumnezeu, o Asociație Internațională, care are preoți și congregații prin toată lumea.

Noi ne trasăm originea la Biserica pe care a înființat-o Isus la începutul secolului I, A.D. Noi urmăm aceleași învățături, doctrine și practice stabilite atunci. Comisiunea noastră este să proclamăm întregii lumi ca un martor evanghelia sosirii Împărăției lui Dumnezeu și să învățăm toate națiunile să observe ceea ce a poruncit Isus Hristos (Matei 24:14; 28:19-20).

Gratis: Isus Hristos a zis: „Fără plată ați primit, fără plată să dați” (Matei 10:8). Biserica Unită a lui Dumnezeu oferă aceasta precum și alte publicații gratis. Noi te invităm să ceri abonamentul tău gratis la revista The Good News (Veștile Bune) și să te înscrii la cursul de 12 lecții (Curs de studiu al Bibliei) de asemenea gratis și fără nici o obligație.

Noi suntem recunoscători membrilor bisericii, pentru donațiile și zeciuile lor, și a altor susținători care contribuie voluntar să suporte această muncă. Noi nu solicităm publicul general pentru donații. Însă contribuții care să ne ajute să împărtășim cu alții acest mesaj de speranță sunt bine venite. Toate fondurile sunt revizuite anual de o companie independentă de contabilitate

Consilieri personali la dispoziție: Isus a poruncit urmașilor Săi să hrănească oile Sale (Ioan 21:15-17). Ca să ajute să satisfacă această poruncă, Biserica Unită a lui Dumnezeu are congregații prin întreaga lume. În aceste congregații credincioșii se adună să fie instruiți din Evanghelie și să își țină tovărășie.

Biserica Unită a lui Dumnezeu este dedicată înțelegerii și practicii creștinismului Noului Testament. Noi dorim să împărtășim modul de viață a lui Dumnezeu cu aceia care în mod sincer caută să se închine și să urmeze pe Mântuitorul nostru Isus Hristos.

Preoții noștri sunt dispoziție pentru sfaturi, să răspundă la întrebări și să explice Biblia . Dacă dorești să iei legătura cu un preot sau să vizitezi una dintre congregații, te rugăm să ne scrii la una dintre adresele cele mai apropiate sau să iei legătura prin telefon.

Pentru informații suplimentare: Poți folosi computerul tău ca să intri la locația World Wide Web pe Internet. Adresa www.gnmagazine.org îți dă acces la informații generale, numere trecute de The Good News (Veștile Bune), broșuri și multe altele.

Pentru descărcarea broșurilor direct de pe Internet folosește adresa următoare:
www.ucg.org/litlibray/easteuropean/index.htm